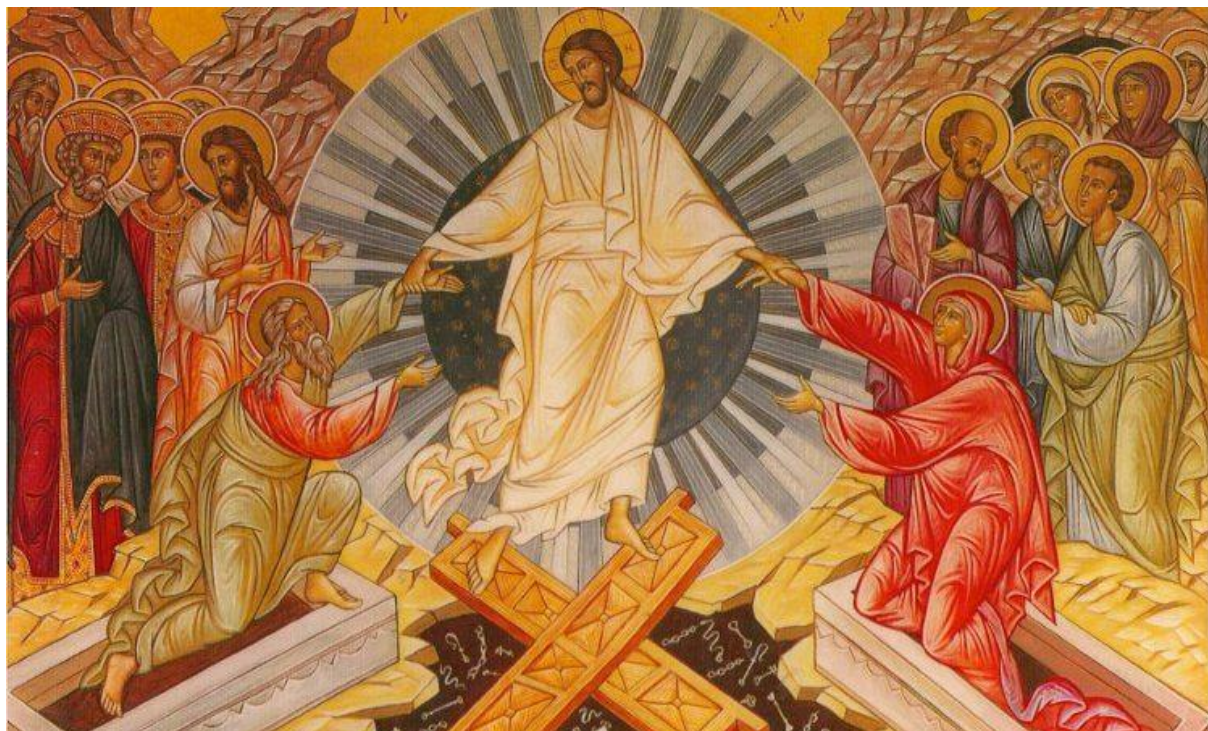

»Vedno nosimo v svojem telesu Jezusovo umiranje, da bi se v našem telesu razodelo tudi Jezusovo življenje.« (2 Kor 4,10)

Jezusovo vstajenje je bistvo naše vere. Bog si je v svojem Sinu Jezusu Kristusu privzel našo človeškost. To pomeni, da je prisoten sredi našega vsakdana! On je v tem, kar smo, kar doživljamo, kar živimo, on je v naših padcih, je v naših upih, v našem hrepenenju, on je z nami sredi našega vsakdanjega dela, skrbi, dvomov, trpljenja... on je v naših boleznih, v našem umiranju in v naši smrti. V tem času pa je z nami posebej tudi sredi naših omejenih stikov, je v naši izolaciji, je v naši samoti in je v naših negotovosti glede razvoja bolezni in prihodnosti.

Križ je, hočeš, nočeš, del vsakega človeškega življenja. Lahko pred njimi bežimo, se delamo, da ga ni, lahko nas spravlja v obup, lahko nas potolče...

Vstali naših križev ne odpravlja! Jim pa daje smisel in vrednost, če jih iz ljubezni do njega in skupaj z njim sprejemamo. Takrat postanejo križi vrata v Novo življenje, ki se začne že tukaj v tem življenju in se nadaljuje v večnosti. Tako iz znamenja nesmisla postanejo znamenje najglobljega smisla.

Želim, da bi v teh svetih dneh imeli pogum vstopiti v to velikonočno skrivnost, da bodo ljudje, s katerimi živite, v vas, v vašem življenju mogli prepoznati Kristusovo zmago nad grehom, zlom in smrtjo! Aleluja!

Simon Virant